

Konvensjon nr. 131 om fastsetting av minstelønn, spesielt med sikte på utviklingsland.

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse, som er blitt innkalt til Genève av Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå og har trådt sammen til sin 54. sesjon den 3. juni 1970, som har merket seg innholdet av både konvensjonen om minstelønnsordninger, 1928, og konvensjonen om lik lønn for mannlige og kvinnelige arbeidere for arbeid av likt verd, 1951, begge ratifisert i stor utstrekning, og av konvensjonen om organer for fastsetting av minstelønn i jordbruket, 1951, som har tatt i betraktning at disse konvensjonene har spilt en viktig rolle når det gjelder å verne vanskeligstilte grupper av lønnstakere, som mener tiden nå er inne til å vedta ytterligere et instrument for å utfylle disse konvensjoner, og for å verne lønnstakere mot utilbørlig lave lønninger, et instrument av generell gyldighet, men som tar spesielt hensyn til behovene i utviklingsland, som har besluttet å vedta visse framlegg om minstelønnsordninger og beslektede problemer, spesielt med sikte på utviklingsland, punkt 5 på konferansens dagsorden, som har bestemt at disse framlegg skal gis form av en internasjonal konvensjon, vedtar idag 22. juni, 1970, følgende konvensjon som kan kalles Konvensjonen om fastsetting av minstelønn, 1970):

Artikkel 1.

1. Enhver medlemsstat i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som ratifiserer denne konvensjon, forplikter seg til å opprette en ordning for minstelønn som omfatter alle grupper av lønnstakere med arbeidsvilkår av en slik art at det vil være passende å la dem komme inn under ordningen.

Convention 131 concerning minimum wage fixing, with special reference to developing countries.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-fourth Session on 3 June 1970, and

Noting the terms of the Minimum Wage-Fixing Machinery Convention, 1928, and the Equal Remuneration Convention, 1951, which have been widely ratified, as well as of the Minimum Wage Fixing Machinery (Agriculture) Convention, 1951, and

Considering that these Conventions have played a valuable part in protecting disadvantaged groups of wage earners, and

Considering that the time has come to adopt a further instrument complementing these Conventions and providing protection for wage earners against unduly low wages, which, while of general application, pays special regard to the needs of developing countries, and Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to minimum wage fixing machinery and related problems, with special reference to developing countries, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this twenty-second day of June of the year one thousand nine hundred and seventy the following Convention, which may be cited as the Minimum Wage Fixing Convention, 1970:

Article 1.

1. Each Member of the International Labour Organisation which ratifies this Convention undertakes to establish a system of minimum wages which covers all groups of wage earners whose terms of employment are such that coverage would be appropriate.

Om Den 54. internasjonale arbeidskonferanse i Genève 1970,
og vedtak på tidligere arbeidskonferanser.

2. Vedkommende myndighet i hvert land skal i forståelse eller etter fullstendige rådslagninger med de representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidstakere, der slike organisasjoner finnes, fastsette hvilke grupper av arbeidstakere som skal dekkes av konvensjonen.

3. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, skal i den første årsmelding om gjennomføring av denne konvensjon etter artikkel 22 i Den internasjonale arbeidsorganisasjons konstitusjon føre opp alle grupper av lønns- takere som ikke dekkes av konvensjonen i sam- svar med denne artikkel, og angi årsakene til dette, og den skal i påfølgende årsmeldinger beskrive stillingen når det gjelder lovgivning og praksis vedrørende de grupper som ikke dekkes. Videre skal det opplyses i hvilken utstrekning konvensjonen er blitt gjennomført eller er fore- slått gjennomført når det gjelder disse grupper.

Artikkel 2.

1. Minstelønn skal ha lovs kraft og skal ikke være gjenstand for reduksjon, og unnlatelse av å gjennomføre den skal medføre strafferettslige eller andre mottiltak overfor den eller de an- svarlige.

2. Med forbehold for reglene i punkt 1 i denne artikkel skal retten til kollektive for- handlinger fullt ut respekteres.

Artikkel 3.

De forhold som skal taes i betraktning ved fastsetting av minstelønnsnivået skal så langt det er mulig og høvelig i forhold til vedkom- mende lands vilkår og praksis, omfatte

- (a) arbeidernes og deres familiers behov, idet det taes hensyn til det allmenne lønnsnivå i landet, levekostnadene, sosiale trygdeytelser, og den relative levestandard hos andre sam- funnsgrupper;
- (b) økonomiske faktorer, herunder de krav som den økonomiske utvikling stiller, produktivi- tetsnivået og ønskeligheten av å oppnå og opprettholde et høyt sysselsettingsnivå.

Artikkel 4.

1. Enhver medlemsstat som ratifiserer denne konvensjon, skal skape og/eller opprettholde ordninger tilpasset nasjonale vilkår og behov, for å fastsette og fra tid til annen justere minste- lønn for lønns- takere som dekkes av Artikkel 1.

2. I forbindelse med oppretting, gjennom- føring og omforming av slike ordninger skal det treffes tiltak for fullstendige rådslagninger med representative organisasjoner av vedkommende arbeidsgivere og arbeidstakere, og når slike

2. The competent authority in each country shall, in agreement or after full consultation with the representative organisations of employ- ers and workers concerned, where such exist, determine the groups of wage earners to be covered.

3. Each Member which ratifies this Conven- tion shall list in the first report on the appli- cation of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation any groups of wage earners which may not have been covered in pursuance of this Article, giving the reasons for not covering them, and shall state in subsequent reports the position of its law and practice in respect of the groups not covered, and the extent to which effect has been given or is proposed to be given to the Convention in respect of such groups.

Article 2.

1. Minimum wages shall have the force of law and shall not be subject to abatement, and failure to apply them shall make the person or persons concerned liable to appropriate penal or other sanctions.

2. Subject to the provisions of paragraph 1 of this Article, the freedom of collective bargaining shall be fully respected.

Article 3.

The elements to be taken into consideration in determining the level of minimum wages shall, so far as possible and appropriate in relation to national practice and conditions, include

- (a) the needs of workers and their families, taking into account the general level of wages in the country, the cost of living, social security benefits, and the relative living standards of other social groups;
- (b) economic factors, including the requirements of economic development, levels of pro- ductivity and the desirability of attaining and maintaining a high level of employment.

Article 4.

1. Each Member which ratifies this Conven- tion shall create and/or maintain machinery adapted to national conditions and require- ments whereby minimum wages for groups of wage earners covered in pursuance of Article 1 thereof can be fixed and adjusted from time to time.

2. Provision shall be made, in connection with the establishment, operation and modi- fication of such machinery, for full consultation with representative organisations of employers and workers concerned or, where no such orga-

**Om Den 54. internasjonale arbeidskonferanse i Genève 1970,
og vedtak på tidligere arbeidskonferanser.**

organisasjoner ikke finnes, med representanter for vedkommende arbeidsgivere og arbeidstakere.

3. Der det høver med arten av ordningen for fastsetting av minstelønn, skal det treffes tiltak for at følgende kan delta direkte i gjennomføring av denne ordningen

(a) representanter for organisasjoner av arbeidsgivere og arbeidstakere, eller når slike organisasjoner ikke finnes, representanter for vedkommende arbeidsgivere og arbeidstakere på like fot;

(b) personer som har anerkjent kompetanse til å representere landets allmenne interesser og som er oppnevnt etter fullstendige rådslagninger med vedkommende arbeidsgivere og arbeidstakere, når slike organisasjoner finnes, og slike rådslagninger er i samsvar med vedkommende lands lovgivning eller praksis.

Artikkel 5.

Høvelige tiltak, som for eksempel formålstjenlig tilsyn forsterket med andre nødvendige tiltak, skal igangsettes for å sikre en effektiv gjennomføring av alle reglen vedrørende minstelønn.

Artikkel 6.

Denne konvensjon skal ikke betraktes som revisjon av noen eksisterende konvensjon.

Artikkel 7.

De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Artikkel 8.

1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjon er blitt registrert.

Artikkel 9.

1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, oppsi den ved å sende melding om dette til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsiggelse trer ikke i kraft før et år etter at den er blitt registrert.

nisations exist, representatives of employers and workers concerned.

3. Wherever it is appropriate to the nature of the minimum wage fixing machinery, provision shall also be made for the direct participation in its operation of

(a) representatives of organisations of employers and workers concerned or, where no such organisations exist, representatives of employers and workers concerned, on a basis of equality;

(b) persons having recognised competence for representing the general interests of the country and appointed after full consultation with representative organisations of employers and workers concerned, where such organisations exist and such consultation is in accordance with national law or practice.

Article 5.

Appropriate measures, such as adequate inspection reinforced by other necessary measures, shall be taken to ensure the effective application of all provisions relating to minimum wages.

Article 6.

This Convention shall not be regarded as revising any existing Convention.

Article 7.

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 8.

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 9.

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

Om Den 54. internasjonale arbeidskonferanse i Genève 1970, og vedtak på tidligere arbeidskonferanser.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, og som ikke innen et år etter utgangen av den 10 års-periode som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsiingsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan deretter oppsi denne konvensjon ved utgangen av hver 10 års-periode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Artikkel 10.

1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsiinger som er sendt ham av Organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Artikkel 11.

Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiinger som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners pakt.

Artikkel 12.

Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal, når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Artikkel 13.

1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjon helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon skal

- (a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure innebære en øyeblikkelig oppsiing av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 9 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft.
- (b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 10.

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 11.

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 12.

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 13.

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 9 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

Om Den 54. internasjonale arbeidskonferanse i Genève 1970,
og vedtak på tidligere arbeidskonferanser.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli
å være i kraft i sin nåværende form og med sitt
nåværende innhold for de medlemsstater som
har ratifisert den, men som ikke har ratifisert
den reviderende konvensjon.

Artikkel 14.

Den engelske og franske versjon av denne
konvensjons tekst har samme gyldighet.

2. This Convention shall in any case remain
in force in its actual form and content for those
Members which have ratified it but have not
ratified the revising Convention.

Article 14.

The English and French versions of the text
of this Convention are equally authoritative.
